

פר' ראה תשפ"ו גליון קמ"ט שנה ג'

בית תפארתנו

ליקוט מתורת רבותינו הק' לבית זוועהיל חלאטשוב זיע"א

עטרת תפארת ד"ת מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בפרשתו (דברים יג, יט) 'כי תשמע בקול ה' אלוך לשמור את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה' אלוך', 'בנים אתם לה' אלוכים' (שם, יד, א).

ואתא בגמ' (יבמות ד, א) דאף למ"ד הסובר דאין דרשין סמוכים, אולם במשנה תורה כו"ע מודים דדרשין 'סמוכים'. ומכאן ניתנה הרשות לדרוש את סמיכות הפסוק 'כי תשמע בקול ה' אלוך', לפסוק האמור בסמוך 'בנים אתם לה' אלוכים'.

ישראל קודמים למלאכים לקבל התורה מפני שבן קודם לבן מצרא

ובבני יששכר (מאמרי חודש סיון מאמר ה, כג) כתב לפדש על פי מה שדרש מרנא החיד"א זיע"א על מה שאיתא שמלאכי השרת היו מקטרגים והיו רוצים לקבל התורה (שבת פח, ב), שטענתם היה מטעם 'דינא דבר מיצרא', אשר חכמינו ז"ל (ב"מ קח, א) אסמכוה על המקרא 'ועשית הישר והטוב' (דברים ו, יח), אמנם כבר כתב בשיטה מקובצת מציעא (שם) דלגבי בן לא שייך דינא דבר מיצרא, וישראל הלא נקראים בנים למקום.

וזוה פירש סמיכות הכתובים 'כי תשמע בקול ה' אלוך' וכו' 'לעשות הישר בעיני ה' אלוך' דהיינו דיני מצרנות, דאם קשה לך לפי"ז אם בן טענות המלאכים טענה שיש להם דין מצרנות בקבלת התורה, על זה הסמיק הכתוב 'בנים אתם לה' אלוכים' כדי להורות שיש לנו פתחון פה שישראל בבחינת 'בנים', ולגבי בן לא שייך דינא דבר מיצרא, עכתו"ד.

קול דינה וישועה באהלי צדיקים

ברכת מזל - טוב קדם

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לרגל הולדת הנכדה

בת לחתנו הרה"ג ר' מנחם זאב שטערן שליט"א

בן הגה"צ ר' חיים דב שליט"א

אבדק"ק סקולען כ"ב

ולרגל הולדת הנניח

נכדה לחתנו הרה"ג ר' יחיאל חיים ליברמן שליט"א

בת לנכדו הרה"ח ר' אפרים הלוי הרשקוביץ שליט"א

בן הרה"ג ר' יצחק הרשקוביץ שליט"א

יה"ד שיוזבה רבינו שליט"א לדוות נחת דקדושה מהם

ומכל יו"ה אכ"ד

תפארת רבותינו ד"ת מרבותינו נכב"מ

יקרא דמלכא

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו וגו' והקללה אם לא תשמעו וגו'. וסרתם מן הדרך וגו'. ד' דקדוקים, א' ראה לשון יחיד, לפניכם לשון רבים, ב' תשמעו, לא זה התכלית. ג' קללה אנכי נותן בתמיהה, הרי מאתו לא תצא הרעות (איכה ג, לח). ד' אצל הקללה אומר אם לא תשמעו ואצל הברכה אומר אשר תשמעו.

הענין כתי' (בראשית א, א וברש"י שם) בראשית ברא אלהים, וכת' (שם ב, ד) ביום עשות הוי' אלהים, שבתחילה עלה במחשבה לברוא במדת הדין וראה שלא תתקיים שיתף עמו מדת הרחמים. ואיתא בספרים (ראה נועם אלימלך פר' בחוקתי), שזה הענין שיש צדיקים שמקיימים העולם. ואיתא (סנהדרין לח, ב"ר ח), נעשה אדם, שנמלך במלאכים ואמרו מה אנוש, שהרי הכלל שהכל ברא לכבודו, וע"י חטא נפגע הכבוד, כי רצונו של אדם זה כבודו (ספר חסידים סי' קנב), ריח ניוח, נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני (ספרי במדבר כח, ח), ורשעים מהפכים הרחמים לדין (ב"ר לג, ג), ודין נותן שלא יברא. אמנם לא נתקבל דעתו ונמלך בנשמותיהן של צדיקים (שם ח, ז), וישראל עלו במחשבה תחילה (שם א, ד), וראה שיקבל נחת רוח מצדיקים, וסיבת הבריאה להתגלות המלכות ולהיטיב לנבראיו, והסכימו הצדיקים להבריאה, ומעצת המלאכים יצאו רשעים מכיון שיצא מפייהם, ומעצת צדיקים נמצאים בעלי תשובה והם מתקנים הזמן העבר וחוזר הכבוד למקומו, וע"י תשובה מאהבה ביתר שאת. ואיתא במשנה (אבות א, יח) על ג' דברים העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלום. אמת ושלום נכלל ברחמים.

ואיתא בתניא (עי' שער היחוד והאמונה פ"ז) התגלות המלכות ע"י מקום וזמן, ושניהם בחי' מקבלים, היינו תיקון העולם ע"י צדיקים שבאים בימים ובאים

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדושתו

ברגשי הוד ובהדרת הכבוד נבדך לאלוהינו נותן התורה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה הננו קוראים בקריאה של חיבה לידידנו ואנשי שלומינו היקרים שיחיו לשוב עמנו משוב ולהשתתף בשמחת

הכנסת ספר תורה

שנכתב לזכות

כ"ק מרן עט"ר אדמו"ר שליט"א

ע"י הרה"ח המפא"ר נצח זאב גרמיזא שליט"א ונ"ב מנב"ת תח"י

שתתקיים בעזה"י ביום ה' פר' שופטים ל' אב אדר"ה אלול

להיכל בית מדרשו רח' שמואל הנביא 73

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל

במקום, שהם מחיים הימים והמקומות שהם נמצאים ומשפיעים בהם קיום העולם, משא"כ רשעים הזמן והימים מחיים אותם שהם נקראים מתים (ברכות יח:), ואצל רשעים שנות רשעים תקצורנה (משלי י, כז), ואצל צדיקים למען ירבו ימיכם (יא, כא), הימים שלכם.

ואיתא (יומא לח:), הבא לטהר מסייעין אותנו, והתחלת הבא' הוא אשר תשמעו אז בא הסייעתא. ואיתא, שהאבות הק' הורישו לבניהם ולבני בניהם קדושות המקום והזמן שעי"ז יתגלה המלכות, ובמקדש הזהב נפסל ע"י מחשבת חוץ לזמן וחוץ למקום שעל ידם היצוה"ר מושך לסט"א לחוץ, ואם לא תשמעו אין סיוע וסרתם, ומשא"כ אשר תשמעו, היא הירושה מהאבות הקדושים, והשמיעה ע"י ראה ליחיד שיתבונן כל אחד, וזה ציוה לפניכם, כל אחד לפי דרגתו יקבע עת להתבונן, ואז מסייעין.

ראה אנכי נותן לפניכם היום, מתנה גדולה למשול על הזמן, שאם לא כן הזמן ימשול עליכם, והבא לטהר מסייעין אותו (יומא לח:), אין להקדש אלא מקומו ושעתו (ערכין כד:), להעלות המקום והזמן בהקדושה וזה שייך לו, והיא הסייעתא אשר אני נותן, וצריך און קשבת, שמהפך הברכה לקללה במקום להפוך הקללה לברכה.

(תשל"ג)

מזל טבא וגדיא יאה

הרה"ח המפורסם **מרדכי גרינפלד** שליט"א
לאירוסים הנכדה

ולבנו הרה"ח ר' דוד הי"ו
להולדת הנכדה - הבת

הרה"ג **בן ציון הירשמן** שליט"א
לנישואי הנכדה

הרה"ח **רפאל משה דויטש** שליט"א
ולבנו הרה"ח **אברהם יחיאל** שליט"א
להולדת הנכדה - הבת

הרה"ח **שלום ציינוירט** שליט"א
לאירוסים הנכד

לעידכוני שמחות בקול זוועהיל
במס' 077-2291697 שלוזה 8

על ידי שקיבלו ישראל ג' המצוות במרה נעשו בבחינת שותפים

ועוד על דרך זה נראה לפרש בהקדים מה דאיתא ברש"י (שמות טו, כה) דבמרה נתן להם מקצת פרשיות של תורה שיתעסקו בהם שבת ופרה אדומה ודינן. וצריך להבין טעם הדבר שהוקדמו מצוות אלו להאמר במרה עוד לפני קבלת התורה.

אלא דכיוון שעתידים המלאכים לטעון שקודמים הם לישראל מדינא ד'בר מצרא', אשר טענה נכונה היתה בפיהם, אלא שנודע ד'שותף' קודם ל'בר מצרא', ולכך ניתן לישראל עוד קודם מתן תורה את שלשת המצוות הללו שבת, פרה, ודינן. כדי שיהיה להם דין 'שותף', וזממילא יקדם ה'שותף' ל'בר מצרא'. כי בשניים מהמצוות הללו נעשו האדם שותף להקב"ה, גבי דינים מצינו בגמ' (שבת י, א) 'כל דיין שדן דין אמת לאמיתו מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה, וכן גבי שבת מצינו (מבילתא תשא לא, טז) 'כל השומר שבת כהלכתו נעשה שותף להקב"ה'.

ועל דרך זה יש לבאר הטעם שנתן להם מקודם מצוות פרה, ובהקדים מה שנודע דיש מצוות שהם בבחינת 'חוקים' דהיינו מצוות ללא טעם, ויש מצוות שהם בבחינת 'משפטים' שיש בהם טעם. והנה כאשר ישראל מקיימים אף המצוות שהן בבחינת חוקים ואין להם טעם כדוגמת פרה אדומה, אזי בכך הם מעוררים עליהם את מידת הרחמים, וכמו שאנו אומרים (בתפילת ראש השנה) 'באין מליץ ישר מול מגיד פשע, תגיד ליעקב דבר חק ומשפט', כי אף שמקום אשר אין 'מליץ ישר' על ישראל, 'תגיד ליעקב דבר חק ומשפט' - כמו שמקיימים ישראל המצוות שהם בבחינת 'חק' שאינם משיגים טעם, כן יתעורר הקב"ה לדחם עליהם אם אף אין טעם להצדיקם.

ולכן קיבלו ישראל במרה את מצוות פרה, כי כיוון שמחזיקים ישראל את מצוות פרה אף שאין משיגים טעמה, אם כן ראויים הם לקבל את התורה הק'. וממילא לא יוכלו לקטרג על ישראל מה טעם קיבלו הם את התורה.

וכן גם במצוות כיבוד אב ואם אשר מצינו בגמ' (סנהדרין נו, ב) דגם מצווה זו קיבלו ישראל במרה, יש בה בחינת שותפות, ובדאיתא עוד אמרו (קידושין ל, ב) שלושה שותפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו, ואמו. נמצא שכל איש ישראל הוא בבחינת שותפות עם הקב"ה, וממילא מן הדין שיהיה לישראל דין קדימה לקבל את התורה יותר ממלאכי השרת.

שבת מברכין אלול

והנה עומדים אנו בשבת מברכים אלול, וכידוע הצירוף של חודש אלול הוא 'צדקה תהיה לנו כי', וראשי התיבות של פסוק זה הוא 'תלכו', ובא לרמז על הפסוק האמור בפרשתן (דברים יג, ה), אחרי ה' אלוהיכם תלכו ואותו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואותו תעבדו ובו תדבקו.

כן יעזרינו השי"ת שזוכה שיקויים בנו 'בנים אתם לה' אלוהיכם', אשר בכל מצב בו יהודי נמצא עדיין נקרא 'בן', ונראה דבאומרו 'אתם' בא לרמז על מה דאיתא בגמ' (ר"ה כד, א) על הפסוק 'אלה מועדי ה' מקראי קודש אשר תקראו אתם במועדם', דהיינו שבית דין של מטה הם הקובעים את המועדות, ואפי' שזוגים ואפי' מוטעין ואפי' מזידין. ובה אנו מבקשים דאפי' שזוגים אנו ואפי' מזידים אנו גם יחוס עלינו הקב"ה, וידחמנו כרחם אב על בנים, ונזכה להתבונן כראוי לקראת הימים הקדושים הבאים לקראתנו לשלום, ולהכתב ולהחתם בספרן של צדיקים גמורים, ולהוועת בישועת עולמים במהרה בימינו, אמן.

(מתוך דא"ח בסעודה שלישית פר' ראה תש"פ)

תפארת לעושיה

ממשנתם הטחורה של רבותינו הק'

תורה - אמונה

פעם בכ"ה באלול, יום ההילולא של הסבא קדישא, המגיד מזלאטשוב זי"ע"א, נכנס רבנו מוהר"ש לשוחות "לחיים", ואמר בשם המגיד: תורה מתשת כחו של אדם (סנהדרין כו:), היינו שהתורה מתשת את הכחי ועוצם ידי שבאדם.

יו"ל ע"י מכון ספרי בית זוועהיל

msbz1020@gmail.com

רח' שמואל הנביא 73 (פינת יחזקאל) ירושלים